

Der har i de sidste Dage lydt megen Klage over, at Regeringen i den indre Ordning har grebet for egenmægtigt og for brutalt ind. Ogsaa her har Regeringen omgivet sig med Mænd fra de forskellige Erhverv — Venstres Ordfører nævnedes mange Nævn, der er nedsatte baade angaaende Handel, Industri og Haandværk —, og disse Mænd har Regeringen naturligvis taget med paa Raad, naar der blev grebet ind.

De Foranstaltninger, Regeringen har truffet, er blevet angrebet, og det er let forstaaeligt, at saadanne Angreb kan fremkomme — paa visse Omraader kan de ogsaa siges at være paa deres Plads —, men vi maa huske paa, at Regeringen her har skullet færdes paa Veje, hvor endnu aldrig nogen havde sat sin Fod, at Regeringen har maattet gribe ind paa Omraader, hvor man aldrig tidligere har grebet ind; og hvis man derfor retter Angreb mod Regeringen, maa man erindre, at ligesom Æren tilkommer dem, der udretter noget godt, saaledes maa ogsaa en Del af Ansvar falde paa de Kommissioner og Nævn, i hvilke Erhvervene har været repræsenterede, hvis det viser sig, at en eller anden Foranstaltning ikke er saa god, som den kunde være. Men hele denne indre Politik har ført os dertil, at vi i Dag kan sige, at vi paa det økonomiske Omraade lever i en saa lykkelig Tilstand som maaske intet andet neutralt Land, og derfor synes jeg, at vi under denne Finansdebat ikke alene skal pege paa de Opgaver, der ligger for, men at vi ogsaa kunde have Raad til at yde Regeringen en varm Anerkendelse for det Arbejde, den har udført i de senere Aar. Samtidig med at jeg ved, jeg har mit Partis Bemyndigelse til at udtale en saadan Anerkendelse overfor Regeringen, vil jeg sige, at det er mit Haab og Ænske, at Regeringen kan faa Lejlighed til at fortsætte, saa længe Krigen varer, fordi den har vist at have baade Evne, Villie og Dygtighed til at føre en Politik, som er vel egnet for vort Land.

Edward Mortensen: Under normale Forhold er Næringsvejene og andre Forhold paa Færøerne en hel Del forskellige fra dem i det øvrige Kongerige, og under Krigen har Forskellen været endnu større, men dog har Udviklingen for saa vidt været ens, som man maa sige, at de 2 første Krigsaar har været gode paa Færøerne. Dyrtid har der nok været, men Priserne paa Fisk har været gode, og Fiskeriet er Hovednæringsvejen paa Færøerne. Van-

skelighederne har imidlertid været stigende. Dyrtiden er meget skærpet, og Fragterne er steget til det femdobbelte eller mere, hvilket har fordyret adskillige af de mest nødvendige Artikler, f. Eks. Brød. Færøerne er saa langt fra at kunne brødføde sig selv, at det Korn, som dyrkes deroppe, kun forslaar til et Par Maaneders Forbrug. Derfor er Mel- og Brødpriserne ligesom Priserne paa en Mængde andre Nødvendighedsartikler, som man har maattet indføre, steget meget.

Der dyrkes meget lidt Korn paa Færøerne. Vel er Naturforholdene ugunstige, men utvivlsomt kunde der alligevel drives et mere rationelt Landbrug med et godt Udbytte, og i disse Tider har man bedst kunnet se deroppe, at Landbruget burde være bedre stillet, og at et udviklet Landbrug og Husdyrbrug vilde have stor Værdi, idet man nu har været nødt til at indføre en Mængde Produkter, som man selv havde kunnet fremstille af Jorden. Men en af Forudsætningerne for, at Landbruget kan drives godt, er, at de unge Landmænd kan faa Kundskaber om rationel Drift, og der findes ingen Landbrugsskole paa Færøerne. De unge færøske Landmænd har derfor haft ringe Adgang til at skaffe sig Kundskaber i deres Fag. I Aar foreligger der et Andragende fra Lagtinget om Støtte af Staten til Oprettelse af en Landbrugsskole, og jeg vil meget bede den paagældende Minister, Finansudvalget og den højtærede Rigsdag om at tage velvilligt paa denne Sag og yde en Bevilling, saa at Arbejdet paa denne Landbrugsskole kan begyndes saa hurtigt som muligt. Det vil være af den største Betydning for Landbrugets Udvikling paa Færøerne. Næsten Halvdelen af Jordegodset besiddes af Kongsbønder, som har fæstet deres Jord af Staten, ligesom ogsaa en Del af Jorden er Embedsjord; jeg mener derfor, det maa være Statens moralske Pligt at gaa i Spidsen for Landbrugets Udvikling, og den vil gøre det paa den bedste Maade ved at yde sin Støtte til denne Landbrugsskole.

Som sagt, Aaret 1917 har paa Færøerne som vistnok alle andre Steder staaet i Vanskelighedernes Tegn. Selv om Kommunerne har anvendt Dyrtidsloven, har dog Dyrtiden været trykkende for mange, men navnlig har det været vanskeligt at skaffe Varer. Efter at Tyskland den 1. Februar havde erklæret Blokaden, var Øerne i lang Tid fuldstændig afskaaret fra al Tilførsel, og den senere Tilførsel har været besværlig og kostbar paa Grund af de Foranstaltninger, som er truffet af